

den højtærede Finansminister, der jo dog har været — ja, nu afgaar han jo, men han har dog været Landstingsminister, Præsident for et Landstingsministerium — var forpligtet til, ifølge hvad der er sket i det andet Tings Finansudvalg, at lægge al sin Kraft ind paa Gennemførelsen af den anden Lov, her er Tale om, men i Stedet derfor staar han nu op her i Dag og anbefaler de foreliggende Ændringsforslag.

Nellemann: Ja, jeg ønsker kun at gøre den Bemærkning i Henshold til, hvad jeg tidligere har sagt — og det vil let ses, at det er en Følge deraf — at naar der ikke er blevet arbejdet videre paa dette Lovforslag om Udstedelse og Indretning af danske Statsobligationer, er det foranlediget derved, at jeg virkelig har troet, at det Lovforslag ikke behøves for Tiden, da det foreliggende Lovforslag kom frem, som bestemt opgiver Laanets Størrelse. Det er jo nemlig det eneste, der i Virkeligheden behøves for at faa dette Laan indført paa fremmede Børser. Saa længe man stod over for en Tilstand, hvor de Love, der bemyndige til Optagelse af Statslaan, ikke sagde noget bestemt om, hvor meget man havde Lov til laane, men blot sagde ganske i Almindelighed, at man maatte laane til det og det, forstaar jeg, at der kunde være Trang til en Supplementlov, som sagde: Ja, saa og saa meget maa du laane til det; men naar der forelaa et Lovforslag, som foreslog Laanets Størrelse, kunde jeg virkelig ikke indse, at der behøvedes noget Supplementforslag i Forbindelse dermed. At man drøfter det Spørgsmaal for Fremtidens Skyld, hvorledes man skal stille sig, naar man staar over for saadanne Love, er en anden Sag. Jeg antager, at det vil give sig saa temmelig af sig selv, at dersom man vil realisere Statsobligationerne ved at indføre dem paa fremmede Børser, maa man skaffe et saadant Forslag; ellers vil man være henvist til at sælge dem underhaanden, her i Landet eller i Udlandet. Skønt det sidste ikke vil være saa fordelagtigt, lader det sig dog gøre, at sælge Obligationer i Udlandet, ogsaa uden at de indføres paa Børserne, nemlig gennem de store Banker og Bankfirmaer, der have et rigt Klientel, der jævnlig indkøber Statspapirer. Jeg har derfor ikke kunnet skønne rettere, end at dette Lovforslag for Tiden og i Relation til det foreliggende er overflødig; og jeg har derfor ikke troet, at der var Grund til at arbejde videre derpaa.

P. G. C. Jensen: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning. Optagelsen af dette Laan er særlig bleven set fra Statskassens Synspunkt, Kassebeholdningen trænger til disse Penge. Jeg ønsker at fremhæve, at det har en ikke ringe Betydning for Pengemarkedet, at dette Statslaan optages, at disse 11 Mill. Kr. netto komme ind i Landet. Diskontoen er jo, som bekendt, høj; Kursen paa Papirer lav. Det vil derfor have ikke ringe Betydning at faa et saadant stort samlet Beløb ind paa een Gang og hurtigt ind i Landet. Man kan ganske vist sige, at man har Adgang til efterhaanden at sælge Statsobligationer i Udlandet; men som den sidste ærede Taler bemærkede, er det ingenlunde en let Sag at gøre en saadan Handel paa gunstige Vilkaar. Nu er der sluttet en Kontrakt, som det antages paa meget gunstige Vilkaar for Statskassen. Jeg anser det derfor for at være af stor Betydning for Pengemarkedet, at dette Lovforslag gennemføres og Laanet stiftes. Hvis man forhindrer dette, kan jeg ikke se andet, end at man ogsaa paatager sig et Ansvar for Pengemarkedet herhjemme. Og det staar aldeles klart for mig, at den Bestemmelse, som Folketinget har sat ind, hvorved det i Modstrid til saa mange andre Udtalelser fra dets Side i andre Sager har indført en Sammenkobling, der ikke er af nogen som helst reel Betydning, vil bringe hele Sagen i Fare. Det er jo derved givet, at dersom den Sammenkoblingsbestemmelse ikke udtages af Lovforslaget, vil denne Lov være død og magtesløs. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at det er aldeles nødvendigt at vedtage de stillede Ændringsforslag, og jeg kan ikke tro andet, end at Folketinget, alt vel overvejeth, ogsaa vil tiltræde Loven i denne Skikkelse.

Madsen-Mygdal: Jeg var ikke betænkt paa at forlange Ordet oftere i denne Sag; men den sidste ærede Talers Bemærkninger nødsage mig til at fremkomme med et Par Udtalelser. Han advarede mod at lægge denne Sag Hindringer i Vejen, og deri kan jeg være enig med ham; jeg vil nemlig lægge den Hindringer i Vejen. Da han begyndte at tale, haabede jeg, ja, jeg havde næsten Grund til at vente, at han vilde staa ved Siden af mig og tilraade at forkaste de stillede Ændringsforslag. Thi det er jo aabenbart, at vedtages de, skabes der netop Hindringer. Hvorvidt de ere uovervindelige eller ej, ved jeg ikke; derom har jeg ikke sagt et eneste Ord; men det kan jo ikke nægtes, at en Vedtagelse af disse Ændringer vil sætte Loven i Fare.